

Den Nedsættelse, for hvilken der ikke bør søges Dækning, og som derfor maa kunne indføres strax, vil efter Flertallets Mening komme Befolkningen i høiere Grad til Gode, naar den fordeles paa enkelte af de vigtigste Livsforbrødenheder, end naar den spredes over en stor Mængde enkelte Satter. Enes man om at anvende Krigsstatens Beløb til Ophævelse af Tolden paa Stenolie, Nedsættelse af Tolden paa Sukker og Kaffe, vil det utvivlsomt blive modtaget med Tilfredshed af alle Klasser af Befolkningen. Man foreslaar da i første Række at opføre disse tre Artikler tilligemed Sikorie, der maa følge Kaffetolden. Den Nedsættelse, der kan indføres for Kaffe og Sukker, begrænses af Krigsstatens Beløb. I det man fortrinsvis maa anbefale at ophæve hele Tolden paa Stenolie, der andrager ca. 1,354,000 Kr., kan man nedsætte Kaffetolden med Halvdelen (732,000 Kr.) og Suktetolden samt Roesukkelafgiften med omtrent en Femtedel (1,224,000 Kr.), hvortil endnu kommer 34,000 Kr. for Sikorierødder. — I anden Række komme da Lovens øvrige Bestemmelser, der skulle træde i Kraft, naar der er tilveiebragt Dækning for Indtægtstab.

Flertallet kan slutte sig til Lovforslagets Tanke, at denne Dækning helst maa tilveiebringes ved en Afgift paa undergjæret (bairisk) Øl, der uagtet sin ikke ubetydelige Spiritusholdighed er afgiftsfrit, medens der svares Afgift af Spiritus og dergjennem indirekte af andre spiritusholdige Artikler. Da Produktionen af bairisk Øl kan anslaaes til 600,000 Tønder aarlig (jvfr. Bil. 2), maa Afgiften for at indbringe 3,600,000 Kr. sættes til omtrent 6 Kr. pr. Tønde, hvilket svarer til henved 2 Ore pr. Halvflasse. Den i Lovforslagets § 4 indeholdte Bestemmelse, at Afgiften skal være „3 Kr. Tønden for hver Procent ren Spiritus, som deri indeholdes ud over 2 pCt.“, har man ubeladt for ikke at foregribe Lovgivningsmagtens Overveielser om den hensigtsmæssigste Form for en Ølbeskatning. Initiativet i saa Henseende maa helst overlades Regeringen. Derfor foreslaar man her kun at bestemme, at Afgiften skal indbringe omtrent 3,600,000 Kr., og at Lovforslag derom skal forelægges i næste ordentlige Rigsdagsamling. Antagelig behøver der da ikke at hengaa mere end et Aar, inden Toldreformen kan være fuldstændig gennemført.

Endnu skal man forudskikke den almindelige Bemærkning, at skjøndt man i Overensstemmelse med tidligere Toldudvalgs Udtalelser betragter en Toldtraktat eller Toldforbindelse med Sverig og Norge som ønskelig i og for sig og haaber, at Omstændighederne i en ikke altfor fjern Fremtid maa vise sig gunstige for en saadan Tilveiebringelse, saa ere Forholdene for Tiden og tegne til i længere Tid at ville vedblive at være af den Bestaffenhed, at man fra dansk Side ikke kan vente at opnaa en saadan, i hvert Fald ikke paa en saadan Maade, at vi kunne være tjente med den, medens paa den anden Side en Toldreform maa erkjendes at være i den Grad paatrængende, at den ikke bør opsættes hverken af dette eller noget andet Hensyn. Derfor har man ment at burde indrette Toldtarifen efter vort Lands eget Tarv uden Hensyn til en eventuel fremtidig Toldtraktat med Sverig og Norge. Vi bør hverken af Hensyn til en saadan bevare høie Toldsatser paa svenske og norske Produkter, hvilke vi for vor egen Skyld maatte ønske at nedsætte eller ophæve, ei heller tage Repressalier for de Toldpaalæg, hvormed Sverig i den senere Tid har besværet Indførslen af adskillige danske Produkter. Vi kunne derved kun opnaa at sætte ondt Blod og at skade os selv. — Mulig var der for Tiden større Opfordring for os til at søge en Toldtraktat med England, hvor vi have vor vigtigste Uffætning; men en saadan maatte aabenbart være bygget paa ganske andre Principer end dem, som gaa igjennem den nyere svenske Toldlovgivning.